

Wacław Romiński

Głębinów, pow. Nysa

Informator Archeologiczny : badania 3, 187-188

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nia w postaci wiórow i odłupków oraz rozcieracz kamienny. Materiał ceramiczny stanowią fragmenty kubków z taśmowatymi uchami zdobionymi na powierzchni ornamentem gwiaździstym, półkulistych mis i dzbanów zaopatrzonych w ucha rożkowe. Są to typowe formy dla kultury ceramiki promienistej.

Ślady po słupach o średnicy 22-80 cm były nieregularnie rozrzucone na przestrzeni badanego terenu. Część z nich pochodzi z okresu neolitu, zdecydowana jednak większość związana jest z okresem późnorzymskim.

Podczas tegorocznych badań ujawniono dalsze obiekty kultury ceramiki promienistej, występujące w obrębie późnorzymskiej osady kultury przeworskiej. Ta ostatnia, na podstawie materiału głównie ceramicznego, datowana jest na drugą połowę III do V w. n.e.

GŁĘBINÓW, pow. Nysa

Muzeum w Nysie

Badania prowadził mgr Wacław Romiński. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na terenie czynnej piaszkowni. Badania ratownicze prowadzone w dniach od 3.IX do 22.IX.1969 roku objęły południową i wschodnią partię osady. Założono dwa wykopy o łącznej powierzchni około 1 ara.

W wykopie usytuowanym na wschód od piaszkowni odkryto jamę o charakterze gospodarczym kształtem zbliżoną do prostokąta 1 x 2,20 m. Wypełnisko jamy stanowiła intensywnie czarna, silnie spiaszczona ziemia. W jamie znaleziono fragmenty kamienia żarno-

wego oraz przepalone, średniej wielkości otoczaki. Na północny wschód od jamy odsłonięto regularne ślady prawdopodobnie konstrukcji drewnianych, funkcjonalnie związanych z omawianą jamą.

W wykopie południowym odsłonięto dalszą część skupiska polepy z negatywami konstrukcji drewnianych, częściowo odsłoniętego w roku ubiegłym. Skupisko to kształtem zbliżone było do okręgu o średnicy około 1 m. Znalezione tu ułamki ceramiki oraz przepalone kamienie.

W obu wykopach odkryto jamy posłupowe nie związane ze wspomnianymi obiektami. Znalezione fragmenty ceramiki ręcznie lepionej, przeważnie ułamki naczyń zasobowych oraz fragmenty ceramiki tzw. siwej.

W świetle powyższych danych osadę można datować na późny okres wpływów rzymskich. W związku z postępującą eksploatacją piasku oraz głęboką orką pól, otaczających piaskownię, planuje się przeprowadzenie badań w roku przyszłym.

GORY ŚWIĘTOKRZYSKIE

patrz badania penetracyjne

GRZMIACA, pow. Słubice

patrz epoka brązu